

Обидиме юнакъ со юнака,
 Како губишъ мое мило брате
 Мило брате, како рудо ягне,
 Како грабишъ моя мила стока!“
 Съ измами Корунъ, ми излезе,
 И съ спуци Јованъ добаръ юнакъ,
 Си го фати за тенки рамена,
 Да колена въ земи го закачи,
 Съ кобила потъ нодзе го изгази;
 И му зеде Коруно’а сабя,
 Му пресече негва добра гла’а.
 И си зеде три млади не’ѣсти,
 И си зеде ’сж-та своя стока,
 После зеде и него’а стока,
 Си излезе надворъ по пѣтища,
 Си ж зеде своя стара майка,
 И си зеде свои луди деца,
 Си отиде во своя-та кука;
 И ѿ вѣдѣтъ Јованъ добаръ юнакъ :
 „Радви ми сѣ, моя мила кукъо,
 Чесна биди, какъ що ми сѣ била!“

200.

Елинъ Дойка.

Попитале Елинъ Дойка
 Горна долна Руменѣа
 Три години на далеку.
 Майка Дойка не да’аше,
 Деветъ браќа ѿ дадо’е,
 Защо бѣше на далеку,
 Кога к’ одѣтъ на пѣрвиче,
 Конѣи да сѣ наѣваеъ,
 Пушки да сѣ наѣжряеъ,
 Джилѣтъ да сѣ наиграеъ.
 Майка люто ’и прожѣла :
 „Море синко, мили синко!
 Защо Дойка ѿ одѣлѣте
 Три години на далеку,

Кога Дойка к’ извадите,
 Да внесите цѣрна чума
 Цѣрна чума и панукла,
 И дробна-на сипаинца,
 ’Семъ да деветъ пособиѣтъ,
 Со ’се ваши луди деца.“
 Како майка прожѣла,
 Така клѣтва сѣ фатила.
 Кога Дойка извадо’е,
 И имъ дойде цѣрна чума
 Цѣрна чума и панукла,
 И дробна-на сипаинца,
 ’Си-те деветъ ’и пособиѣ
 Со ’се нивни чуди деца,